

Predmet : Ovčara (Miroljub Vujović i dr.)
Okružni sud u Beogradu – Veće za ratne zločine
Broj predmeta :K.V. br.1/2003

Glavni pretres : 27. oktobar. 2004.

Izveštaj : Nataša Kandić i adv. Dragoljub Todorović, punomoćnici oštećenih

Svedok Nikola Dukić je na početku rekao je da je u jesen 1991. godine bio u Vukovaru, u ulici Petrova Gora, sve do 15. ili 16. novembra 1991. godine, kada je došlo do napada na Vukovar. Po njegovim recima oni su bili pod vojskom i dan pre napada na Vukovar su od Mitrovačke brigade JNA dobili SMB uniforme. Dukić je istakao da nije siguran ko je komandovao teritorijalcima, ali misli da je to bio Dušan Jakšić. On je potom rekao da su optuženi Vujović i Vujanović bili na drugoj strani grada i da su kada je došla Gardijska brigada JNA potpali pod njenu komandu i postali vođači na terenu. Po njegovim rečima, optuženi Lančužanin je doveo dobrovoljce u Vukovar i potom komandovao tom grupom. Svedok je istakao da zna gde je Ovčara, pošto je bio tamo «kada je to bilo». Objašnjavajući kako je otišao na Ovčaru, svedok Dukić je rekao da se zatekao kada su došla dva oficira sa puhovima i tražila put do bolnice. «Ja sam ih odveo tamo... tamo su bili zarobljeni civili». Major Šljivančanin je rekao: «Ko je učestvovao u borbama, sudiće mu se», dok će ranjenici i medicinsko osoblje biti transportovani, koliko je svedok čuo, u Hrvatsku. Svedok je rekao da je kod bolnice sreo Damira Gunčevića i njegovu majku, da je pričao sa Damirom, pošto je mislio da je jako dobra osoba i odveo ga do autobusa za koji je čuo da ide prema Zagrebu. Po njegovim rečima, on je na Ovčaru otišao sa jednim vodnikom, čijeg imena ne može da se seti, i sa još dva, tri vojnika. Kada su stigli, parkirali su automobil i videli dva, tri autobusa i pripadnike vojne policije. Ispred hangara je bilo puno ljudi, a dva vojna policajca nisu dozvoljavala ulazak u hangar, tako da je samo sa vrata hangara uspeo da vidi da su zarobljenici bili u civilu i da su sedeli na podu i ćutali. Ispred hangara svedok je video optužene Mugošu i Bulića. Dok su tu stajali, dva policajca su se sklonila sa ulaza. Tada je došao crveni traktor sa prikolicom i zarobljenici su počeli ulaziti u u prikolicu. Dukić je istakao da mu se učinilo da je jednog od zarobljenih prepoznao, pa je kada je traktor krenuo seo na kabinu traktora. U traktorskoj kabini je, po rečima svedoka, bio optuženi Lančužanin i jedan mali niski čovek, za koga nije u potpunosti siguran da je bio Mali Džo. Kad je traktor skrenuo sa ceste levo u atare Dukić je po sopstvenim rečima znao «da nešto neće valjati». Nakon pet minuta su stigli na Grabovo, gde je svedok video veliku grupu ljudi (40 – 50). Po njegovim rečima, Lančužanin i on su stali sa starne, zarobljenici su izlašli iz prikolice, zapucalo se i zarobljenici su popadali. Svedok Dukić je istakao da je na Grabovu bilo dosta nepoznatih ljudi i da je on okrenuo glavu kada je počela pucnjava. Nakon što se pucnjava završila, svedok se zajedno sa Lančužaninom vratio traktorom na Ovčaru, a Lančužanin je tada rekao: «Ovo neće valjati». Kada se vratio na Ovčaru, svedok je rekao da je tamo ostao između pola sata i sat, koliko mu je trebalo da pronađe prevoz. Za to vreme su sa njim bili Savić i Kresović, a video je i Štuku, koji je izveo jednog zarobljenika i pucao mu u potiljak, nakon čega je ta soba pala u kanal. Video je još četiri, pet puta da se zarobljenici iz hangara «tovare» u prikolicu traktora i odvođe ka Grabovu. Nakon Ovčare, svedok je po sopstvenim rečima otišao na Velepromet sa Savićem i Kresovićem, a potom u Negoslavce. Svedok je dodao da je Kresović bio sa njim i u trenutku dolaska na Ovčaru. Tog dana bilo je suvo i sunčano vreme, na

zarobljenike na Grabovu pucalo se rafalno, iskopana rupa bila je iza zarobljenika, pucano im je u lica i većina zarobljenika pala je u rupu.

Fond za humanitarno pravo